

Sensuell och driven dialog med Carl Eldhs skulpturer

Publicerad i går 11:00

Bild 1 av 5

Samaneh Reyhani, "Tooti", i Carl Eldhs ateljémuseum. Foto: Marcus Matt

Carl Eldhs ateljémuseums fortsätter med att låta en kvinnlig konstnär gå i dialog med den manliga skulptören. Denna sommar är Samaneh Reyhani inbjuden och Bo Madestrand imponeras av hennes starka form- och materialsäkerhet.

Text

[Bo Madestrand](#)

Utställning

"Tarangabin"

Samaneh Reyhani

Carl Eldhs ateljémuseum, Stockholm. Visas t o m 27/9

Att ställa ut i Carl Eldhs ateljémuseum är ingen lätt uppgift. Men sedan sommaren 2013 har ett dussintal kvinnliga skulptörer fått möjlighet att armbåga sig in i ateljén för att skapa ett eget rum mitt bland Eldhs alla gipser av nakna kvinnor och manliga diktargenier.

I sommar har uppdraget gått till den svensk-iranska konstnären Samaneh Reyhani, som gjort skulpturala ingrepp i ateljérummen liksom i den prunkande trädgården. Och utmaningarna till trots har hon lyckats få till en dialog med Eldhs verk såväl i material som i färg och form.

Inte nog med det: Av allt att döma är just eld ett av hennes favoritmotiv.

Oavsett den under- eller omedvetna vitsigheten trivs Reyhanis verk fint i lokalerna. I sina skulpturer av trä, sten och brons åkallar hon medeltida persiska filosofer och mystiker som troligen är okända för den lokala publiken.

Men det spelar kanske ingen större roll. Det som framför allt imponerar med Reyhanis verk är den starkt drivna form- och materialsäkerheten. Här finns bland annat ett orange eldhjul i snidat trä och skulpturala, blålila flammor som sträcker sig uppåt taket i dialog med skulpturerna av bland andra August Strindberg.

De mindre verken i marmor ger snarare associationer till snäckor eller havsslipade stenar, mjukt organiska former som lockar till beröring. Här finns en taktil, sensuell kvalitet som kan föra tankarna till Auguste Rodin och som Eldh själv säkert hade uppskattat.

Den här sortens dialektiska ingrepp i museisamlingar har varit något av en trend på senare år. Det är inte alltid det funkar, men den här gången blir summan faktiskt större än de enskilda beståndsdelarna. Den romantiska inramningen på en lummig höjd invid den glittrande Brunnsviken får man liksom på köpet.

Har du upptäckt ett fel?

Kontakta DN

Text

Bo Madestrand

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt